

Ny Bokin'i Daniela — Faharoa amby dimam-polo amby zato

*Ny Hevitr'ireo Tehina Roiran'i Ezeikiela: Dia iray mamakivaky ny
Faminaniana sy ny Fanavotana*

Jeff Pippenger

2024-03-22

Isika dia mandinika ny tsipika ao amin'ny Ezeikiela toko faha-sivy amby telo-polo, izay mamantatra voalohany ny fanenoan'ny trompetra fahafito sy ny hafatra ho an'i Laodikia, izay miteraka ny tafiky ny iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo. Avy eo Ezeikiela dia mamerina izany tsipika izany sady manitatra azy amin'ny fampidirana ny fampiraisana ireo tehina roa an'ny fanjakana avaratra sy atsimon'ny Isiraely, ho fanoharana ny amin'ny fizotry ny fampiraisana ny maha-Andriamanitra sy ny maha-olombelona mandritra ny fotoanan'ny fanenoan'ny Trompetra fahafito. Rehefa tafaray ho firenena iray ireo firenena roa ireo, dia ambaran'i Ezeikiela fa manana mpanjaka manapaka azy izy ireo, ary avy eo dia resahiny ny fanekena mandrakizay, dia ilay fanekena tanterahina amin'ilay iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo, sady asongadiny fa ireo vahoakan'ny fanekena amin'ny andro farany ireo dia hanana ny fitoeran'Andriamanitra eo afovoany mandrakizay.

Nampiana tamin'io tsipika io izahay ny asan'i Jaona nandrefy ny tempoly tamin'ny 1844, ka izany no tandindon'ny fandrefesana farany izay nanomboka tamin'ny 11 Septambra 2001. Izany fandrefesana izany dia resahin'i Zakaria koa, izay mampiditra fa ny fandrefesana dia mitranga rehefa mifidy an'i Jerosalema indray Andriamanitra ho tanàna hametrahany ny Anarany. Manao fanoharana izahay eo amin'ireo singa mandrafitra ny tempoly sy ireo tsorakazo roa an'ny fanjakana avaratra sy atsimon'ny Isiraely. Ny asan'i Kristy amin'ny fampiraisana ny maha-Andriamanitra Azy amin'ny maha-olombelona an'ireo iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo dia aseho ao amin'ireo faminaniana roa momba ny roa arivo sy diman-jato amby roapolo taona nisian'ny fanaparitahana nentina tamin'ny fanjakana avaratra sy atsimo, miaraka amin'ny faminaniana momba ny roa arivo sy telon-jato taona.

Mba hamantarana izay asehon'ireo tapa-kazo ao amin'i Ezeikiela eo amin'ny asan'ny filazantsara dia ilaina ny fahatakarana fototra ny filazantsara. Nandray ny nofondsika lavo Kristy taorian'ny efa-jato amby arivo taona nisian'ny fahalemena nolovaina, izay nampitaina taminy tamin'ny alalan'i Maria. Amin'ny maha-Ohatra antsika Azy, dia nasehony fa amin'ny fampiasana ny sitrapontsika, ka atolotra ho eo ambanin'ny sitrapon'ny Rainy, dia mahazo mandresy isika tahaka ny nandreseny, amin'ny fampiasantsika ny sitrapontsika ho fehezin'ny sitrapony. Ny sitrapontsika dia ampiasaina, na amin'ny tsara na amin'ny ratsy, ao amin'ny atidohantsika, izay fiarovana mafy amin'ny fanahy.

“Mpianatra izay maniry hampiditra ny asan'ny enim-bolana roa ho ao anatin'ny enim-bolana iray, dia tsy tokony havela hanaraka ny heviny manokana amin'izany raharaha izany. Ho an'ny

maro, ny fikasana hanao asa avo roa heny dia midika fampitondrana tafahoatra ny saina sy fanaovana tsinontsinona ny fampiasana ara-batana sahaza. Tsy mitombina ny hiheverana fa mahay mandray sy mandevona sakafo ara-tsaina be loatra ny saina; ary fahotana lehibe tahaka ny famahanana tafahoatra ny saina ny fanavesarana ny taova fandevonan-kanina ka tsy anomezana fitsaharana ny vavony. Ny atidoha no manda fiarovan'ny olona manontolo, ary ny fahazarana ratsy amin'ny fihinanana, fitafiana, na fatoriana dia misy fiantraikany amin'ny atidoha ka manakana ny fahazoana izay irin'ny mpianatra,—dia fanazarana ara-tsaina tsara izany. Izay faritra rehetra amin'ny tena izay tsy tsaboina amim-piheverana dia hampita ny ratrany ho any amin'ny atidoha. Tokony haseho faharetana sy fikirizana be amin'ny fampianarana ny tanora ny amin'ny fomba hitandrovany ny fahasalamany. Tokony hahazo fahalalana mazava tsara amin'izany izy ireo, mba hahatanjaka sy hofanina araka ny tokony ho izy ny hozatra sy ny taova rehetra, ka na amin'ny fihetsika an-tsitraro na amin'ny fihetsika tsy an-tsitraro, dia ny fahasalamana tsara indrindra no ho vokany, ary hohatanjahana ny atidoha mba hahazaka ny vesatry ny fianarana.” Christian Education, 124.

Ny asan'ny fanekena mandrakizay dia ny hanoratra ny lalàn'Andriamanitra eo amin'ny fontsika sy ny saintsika; ary samy ao amin'ilay “fiarovan'ny fanahintsika” no misy ny fontsika sy ny saintsika, dia ny atidohantsika izany.

“Ny sain'ny lehilahy na ny vehivavy dia tsy midina vetivety avy amin'ny fahadiovana sy ny fahamasinana ho amin'ny fahalòvana, ny fahalotoana ary ny heloka bevava. Mitaky fotoana ny manova ny maha-olombelona ho amin'ny maha-masina, na ny mampietry ireo izay noforonina araka ny endrik'Andriamanitra ho amin'ny toetra bibidia na satanika. Amin'ny fijerena no anovàna antsika. Na dia noforonina araka ny endrik'Ilay Mpanao azy aza ny olona, dia azony atao ny mpianatra ny sainy amin'ny fomba izay hahatonga ny ota, izay nankahalainy fahiny, ho mahafinaritra aminy. Rehefa mitsahatra tsy miambina sy mivavaka izy, dia mitsahatra tsy miaro ny manda, dia ny fo izany, ka miditra amin'ny ota sy ny heloka bevava. Mihasimba ny saina, ary tsy azo asandratra hiala amin'ny fahalotoana izany raha mbola ampianarina hampanompo ny hery ara-pitondrantena sy ara-tsaina ary hampanaiky azy ireo ho eo ambanin'ny filàna ambany kokoa. Tsy maintsy tohizana mandrakariva ny ady atao amin'ny saina araka ny nofo; ary tsy maintsy omena antsika ny fanampian'ny hery manadio avy amin'ny fahasoavan'Andriamanitra, izay hisarika ny saina hiakatra ambony ary hampazatra azy hisaintsaina ny zavatra madio sy masina.” Adventist Home, 330.

Ny “saina,” ny “fo,” ny “atidoha” no “fiarovan-tenan'ny fanahy.” Ny fiarovan-tena dia manda mafy izay tsy maintsy arovana mba tsy hidiran'ny ota.

“Tamin'ny vavaka nataony tamin'ny Ray, Kristy dia nanome lesona ho an'izao tontolo izao, izay tokony ho voasokitra ao amin'ny saina sy ny fanahy. ‘Ary izao no fiainana mandrakizay,’ hoy Izy, ‘dia ny mahafantatra Anao, Ilay hany Andriamanitra marina, sy Jesosy Kristy, Izay nirahinao.’ Jaona 17:3. Izany no fanabeazana marina. Mampita hery izany. Ny fahalalana an'Andriamanitra sy an'i Jesosy Kristy, Izay nirahiny, araka ny fanandramana iainana, dia manova ny olona ho amin'ny endrik'Andriamanitra. Manome ny olona fifehezana ny tenany izany, ka mampanaiky ny fironana sy ny filan'ny toetra ambany rehetra ho eo ambany fifehezan'ny herim-pisainana ambony kokoa. Manao izay manana izany ho

zanak’Andriamanitra sy mpandova ny lanitra izany. Mampiditra azy ho amin’ny firaisana amin’ny sain’Ilay Tsy Manam-petra izany, ary manokatra ho azy ny rakitra sarobidy ao amin’izao rehetra izao.” Christ’s Object Lessons, 114.

Ny “fahefana ambony” dia tokony hampiasaina hifehezana sy hampanompo ny “tosika sy filan’ny toetra ambany.” Ao amin’ny saina no misy ny fahefana ambony, ary ny “firaisana amin’ny sain’ily Tsy Manam-petra” no “manova ny olona ho amin’ny endrik’Andriamanitra.” Amin’ny andro fametahana toambo-kase ny iray hetsy sy efatra amby efatra alina dia miforona ao amin’ny antokon’olona iray ny sarin’ny bibidia, ary ao amin’ny antokon’olona iray kosa ny sarin’i Kristy. Ny mampahatanteraka izany fiovana izany dia ny fifandraisan’ny saina. Ireo izay manana saina araka ny nofo, na sain’ny nofo, araka ny amaritan’i Paoly azy, dia mamorona ny sarin’ny nofo—dia ny bibidia. Ireo kosa izay efa nahazo ny sain’i Kristy dia mamorona ny sarin’i Kristy. Ny teny fikasan’ny fanekena dia izao: afaka mahazo ny sain’i Kristy isika amin’ny fiovam-po, na dia teraka tamin’ny saina araka ny nofo avokoa aza isika rehetra.

Aoka ho ao anatinareo izao saina izao, izay tao amin’i Kristy Jesosy koa: Izay, na dia tao amin’ny endrik’Andriamanitra aza, dia tsy nihevitra ny fitoviana amin’Andriamanitra ho zavatra alaina an-keriny; fa nahafoy ny voninahiny Izy ka naka ny endriky ny mpanompo, ary natao hitovy amin’ny olona; ary rehefa hita tamin’ny toetra maha-olona Azy Izy, dia nanetry tena ka nanaiky hatramin’ny fahafatesana, dia ny fahafatesana tamin’ny hazo fijaliana aza. Filipiana 2:5–8.

Tokony hanana ny sain’i Kristy ao anatintsika isika, tahaka izay tao amin’i Kristy koa, fa nohariana araka ny endriny isika. Kanefa tsy manana izany saina izany isika; manana saina araka ny nofo isika, voavidin’ny ota.

Koa amin’izany dia tsy misy fanamelohana intsony ho an’izay ao amin’i Kristy Jesosy, dia izay tsy mandeha araka ny nofo, fa araka ny Fanahy. Fa ny lalàn’ny Fanahin’aina ao amin’i Kristy Jesosy no nanafaka ahy tamin’ny lalàn’ny ota sy ny fahafatesana. Fa izay tsy hain’ny lalàna natao, satria nalemy noho ny nofo izy, dia nataon’Andriamanitra tamin’ny nanirahany ny Zanany ihany tamin’ny endriky ny nofon’ota sy ny amin’ny ota, ka nanamelohany ny ota tao amin’ny nofo; mba ho tanteraka ao amintsika izay fahamarinan’ny lalàna, dia isika izay tsy mandeha araka ny nofo, fa araka ny Fanahy. Fa izay araka ny nofo dia misaina ny amin’ny nofon-javatra; fa izay araka ny Fanahy kosa dia ny amin’ny Fanahy. Fa ny fisainan’ny nofo dia fahafatesana; fa ny fisainan’ny Fanahy dia fiainana sy fiadanana. Satria ny fisainan’ny nofo dia fandrafiana an’Andriamanitra; fa tsy manaiky ny lalàn’Andriamanitra izy, sady tsy hainy akory izany. Koa izay ao amin’ny nofo dia tsy mahay mampifaly an’Andriamanitra. Fa ianareo tsy ao amin’ny nofo, fa ao amin’ny Fanahy, raha mitoetra ao anatinareo tokoa ny Fanahin’Andriamanitra. Ary raha misy olona tsy manana ny Fanahin’i Kristy, dia tsy Azy izy. Ary raha Kristy no ao anatinareo, dia maty ny tena noho ny ota; fa ny Fanahy kosa dia fiainana noho ny fahamarinana. Romana 8:1–10.

Ny ho amin’ny Fanahy dia fiainana, ary ny ho amin’ny nofo dia fahafatesana. Ny nofo no toetra ambany, izy no loharanon’ny fihetseham-pontsika. Ny toetra ambany araka ny nofo dia tsy maintsy fehezina ny toetra ambony, ary tanteraka izany amin’ny fampiasana ny sitrapontsika amin’ny

fanekena ny Fanahy Masina. Ny sain-tsaintsika ambony araka ny nofo dia azo ovaina eto sy ankehitriny, fa ny toetrantsika ambany kosa dia tsy maintsy miandry ny Fiavian'i Kristy Fanindroany vao havana.

Ezekiela tapa-kazo roa dia manondro tapa-kazo iray izay aseho ho ny kianja, ary izany tapa-kazo izany dia tonga tamin'ny famaranany tamin'ny taona 1798. Nozaraina tamin'ny fomba lavorary izy io tamin'ny alalan'ny arivo amby roanjato sy enim-polo taona nanitsakitsahan'ny fanompoan-tsampy ny tafika, sy arivo amby roanjato sy enim-polo taona nanitsakitsahan'ny fivavahana papaly ny tafika. Izany tapa-kazo izany dia tsy naneho ny fanitsakitsahana ny fitoeran'Andriamanitra masina, satria ny fitoerany masina dia tao amin'ny fanjakana atsimo. Ny tafika izay nohitsakitsahin'ny fanompoan-tsampy sy ny fivavahana papaly dia tempolin'olombelona, nefa raha amin'ny fifandraisany amin'ny fanjakana atsimo dia ny tena izany, ary ny fanjakana atsimo no toerana nofidin'Andriamanitra hametrahany ny loha. Ny fanjakana avaratra no tena, ny fanjakana atsimo no loha.

Ny fizarana roa, naharitra arivo sy roanjato sy enim-polo taona avy, tao amin'ny fanjakana avaratra, dia naneho ireo fironana roa samy hafa ho amin'ny ota ao amin'ny tempolin'ny tena, araka izay asehon'ny fironana nolovaina sy ny fironana novolena. Ny fanompoan-tsampy dia tandindon'ireo fironana nolovaina ho amin'ny ota ao amin'ny tempolin'ny tena; ary ny fandraisan'ny fahefana papaly ny fivavahan'ny fanompoan-tsampy kosa dia maneho ireo fironana novolena ho amin'ny ota. Na tamin'ity tranga iray na tamin'itsy iray, ny tempolin'ny tena dia tsy afaka novàna endrika raha tsy tamin'ny Fiaviana Fanindroany; koa ny tehina momba ny fanjakana avaratra dia nahatratra hatramin'ny 1798 ihany, ary rehefa nasaina nandrefy ny tempoly i Jaona, dia tokony havela tsy ho tafiditra io tehina io.

Ny teny hoe “fiovam-po” dia midika fanovana na fifindrana avy amin'ny toetra na toe-piainana iray ho amin'ny hafa. Rehefa nanota i Adama sy Eva, dia “niova” niala tamin'ny toetrany tany am-boalohany izy ireo, satria noforonina lavorary araka ny endrik'Andriamanitra, ka ny hery ambony no nifehy ny hery ambany. Rehefa nanota izy ireo, dia “niova” ho amin'ny toetra iray izay nanjakan'ny hery ambany ambonin'ny hery ambony. Nampitainy tamin'ny taranany rehetra izany toe-javatra izany.

Sa ugnayang makahula ng dalawang tungkod ni Ezekiel, pinili ng Panginoon ang Jerusalem upang maging ulo, ang kabisera na doo'y naninirahan ang hari. Ito ang dapat maging lalong mataas na kapangyarihan. Sa talinghaga ng dalawang tungkod, ang kaharian sa timog ang mababang kapangyarihan kaugnay ng nakatataas na kaharian sa hilaga. Ang pagbabagong-loob na kinakatawanan nang dapat pag-isahin ang dalawang tungkod ay nangangailangan na ang kaharian sa timog ay maibalik sa kaniyang kalagayan bilang ulo. Ito ay dapat mahikayat sa kaharian sa hilaga, sapagkat noo'y nakalakip ito sa tunay na hari ng hilaga, at kaugnay ng luklukan ng tunay na kaharian sa hilaga.

Noho izany antony izany no nahatonga ny fanjakana avaratra hahatratra hatramin'ny 1798 ihany, ary nasaina namela ny kianja i Jaona, izay nahatratra hatramin'ny 1798 ihany. Ny fanjakana atsimo kosa dia hampiraisina amin'ilay tehina amin'ny roa arivo sy telon-jato taona amin'ny

fahatongavan'ny anjely fahatelo, fa ny fanjakana avaratra dia hifarana rehefa tanteraka tao anatin'ny efitra roa amin'ny tempoly izay norefesin'i Jaona tamin'izany ny fitambaran'ny maha-Andriamanitra sy ny maha-olombelona. Ny fanjakana avaratra dia nifandray tamin'ny fanjakana atsimo tamin'ny alalan'ilay rohy enina amby efapolo, tamin'ny fahatongavan'ny anjely fahatelo, nefa tsy nifandray mivantana tamin'ny 1844 izany, tahaka ny nifandraisan'ny fanjakana atsimo.

Ny fanjakana atsimo dia nampifandraisina tamin'ilay tempoly enina amby efapolo taona, ary koa tamin'ny firaisan'ny maha-Andriamanitra sy ny maha-olona izay asehon'ny roanjato sy roapolo taona. Ny fanjakana avaratra tamin'ny 1798 no nanamarika ny fanorenana ny tempoly enina amby efapolo taona, nefa teo no nifaranany; fa satria izy, amin'ny maha-fanorenana azy, dia naneho ny nofo izay noraisin'i Kristy ho Azy, ary ny nofony dia novonoina hatramin'ny fanorenana izao tontolo izao. Ireo tempoly rehetra dia tandindona azo ifanakalozana, ary ny fanorenan'ny enina amby efapolo taona tamin'ny 1798 dia manondro ny nofony maha-olona, ary ny famaranana ireo enina amby efapolo taona tamin'ny 1844 dia manondro ny maha-Andriamanitra Azy.

Ny antokon'olona izay nohitsakitsahina hatramin'ny taona 1798 dia tsy ny fitoeran'Andriamanitry ny fahamasinana, na dia naseho ho toy ny voahitsakitsaka aza ny fitoeran'Andriamanitry ny fahamasinana tamin'izany vanim-potoana izany; nefa izany fanitsakitsahana izany dia notanterahina tao amin'ny fanjakana atsimo, izay nifidianan'Andriamanitra an'i Jerosalema hametrahany ny fitoerany masina sy ny anarany. Ny antokon'olona izay efa nohitsakitsahina dia naneho ny jentilisa; naneho ny tena koa izany.

Rehefa nanota Adama sy Eva, dia nanomboka ny "impito" amin'ny fito arivo taona hanitsakitsahana ny taranak'olombelona noho ny ota. Tamin'izany fotoana izany, ny Zanak'ondry izay voavono hatramin'ny fanorenana izao tontolo izao dia nanome hoditr'ondry hanaronana ny fitanjahan'ny taranak'olombelona feno ota. Rehefa nifarana tamin'ny taona 1798 ny fanitsakitsahana ny taranak'olombelona, dia novonoina indray ny Zanak'ondry, izay fototra sy mpanorina ny fanehoana rehetra nohamasinina momba ny tempoly. Teo no nifaranan'ny fanjakana avaratra, mbamin'ny tempolin'olombelona izay naseho tao anatin'ny.

Tamin'ny taona 1798 no namonoana ilay antikristy sandoka, rehefa avy nanome ny fijoroany vavolombelona satanika nandritra ny telo taona sy tapany ara-paminaniana izy, izay nanomboka tamin'ny nanomezana fahefana azy tamin'ny taona 538, sady nialohavan'ny telopolo taona fiomanana izay nanomboka tamin'ny taona 508. Izany dia sandoka satanika tandindon'ny telopolo taona fiomanan'i Kristy izay nanomboka tamin'ny nahaterahany, ka nifarana tamin'ny nanomezana hery Azy, fony Izy natao batisa, ary taorian'izany dia nanome ny fijoroany vavolombelona nandritra ny telo taona sy tapany ara-bakiteny Izy mandra-pahatongany teo amin'ny fotoana nanomboana Ilay Zanak'ondry voavono hatramin'ny fanorenan'izao tontolo izao. Tamin'izay no nahatanteraka ny teny fikasany fa rehefa rava ny tempoly dia hatsangany indray izany ao anatin'ny hateloana.

Izy no Ilay hanangana ny tempolin'ny tenany, satria ny herin'ny maha-Andriamanitra Azy no nahatanteraka ny fitsanganana amin'ny maty; fa ny maha-Andriamanitra Azy tsy maty tamin'ny

fanomboana, fa ny maha-olona Azy no maty teo amin'ny hazo fijaliana, satria tsy hain'Andriamanitra ny maty.

“‘Izaho no fitsanganana amin'ny maty sy fiainana’ (Jaona 11:25). Ilay efa nanao hoe: ‘Izaho manolotra ny aiko mba handraisako azy indray’ (Jaona 10:17), dia nivoaka avy tao am-pasana ho amin'ny fiainana izay tao amin'ny Tenany. Maty ny maha-olona; tsy maty ny maha-Andriamanitra. Tao amin'ny maha-Andriamanitra Azy no nananan'i Kristy ny hery handravana ny fatoran'ny fahafatesana. Ambara fa manana fiainana ao amin'ny Tenany Izy mba hamelona izay tiany.” Selected Messages, boky 1, 301.

Tamin'ny taona 1798, tonga tamin'ny fiasarany ny tempolin'olombelona, dia ny tafiky ny “fanjakana avaratra”, satria amin'ny maha-tandindon'ny toetra ambany azy, dia tsy azo ovaina izany raha tsy amin'ny fitsanganana ny maty amin'ny Fiaviana Fanindroany. Nefa kosa dia nanondro ny fototry ny enina amby efapolo taona izany, izay nananganan'i Kristy ny tempoly izay azo ovaina, asehon'ny fanjakana atsimo, izay tandindon'ny hery ambony ao amin'ny saina, ka ovaina amin'izao fotoana anamarinana ny mpanota izao.

Teo ambonin'ilay fanorenana izay efa napetrak'i Kristy tenany, no nanorenan'ny apostoly ny fiangonan'Andriamanitra. Ao amin'ny Soratra Masina dia matetika ampiasaina ny endriky ny fananganana tempoly mba hanehoana ny fanorenana ny fiangonana. Zakaria dia manondro an'i Kristy ho Ilay Rantsana izay hanorina ny tempolin'i Jehovah. Ary milaza ny amin'ny Jentilisa ho manampy amin'izany asa izany izy: “Ary izay any lavitra any dia ho avy ka hanorina eo amin'ny tempolin'i Jehovah;” ary Isaia kosa manambara hoe: “Ary ny zanaky ny vahiny hanorina ny mandanao.” Zakaria 6:12, 15; Isaia 60:10.

Mikasika ny fanorenana ity tempoly ity, hoy Petera: “Manatona Azy, dia Ilay vato velona, na dia nolavin'ny olona aza, nefa nofidin'Andriamanitra sady sarobidy, ary ianareo koa, tahaka ny vato velona, dia aorina ho trano ara-panahy, ho fisoronana masina, mba hanolotra fanatitra ara-panahy ankasitranan'Andriamanitra amin'ny alalan'i Jesosy Kristy.” 1 Petera 2:4, 5.

“Тана хийгээд харь үндэстний ертөнцийн чулууны уурхайд элч нар хөдөлмөрлөж, суурин дээр тавихаар чулуунуудыг гарган авч байв. Ефес дэх итгэгчдэд бичсэн захидалдаа Паул: ‘Иймд та нар цаашид харь хүн, гаднынхан биш, харин ариун хүмүүстэй хамт нэг иргэн бөгөөд Бурханы гэр бүлийнхэн мөн; элч нар ба эш үзүүлэгчдийн суурин дээр байгуулагдсан бөгөөд Есүс Христ Өөрөө булангийн тэргүүн чулуу нь мөн. Түүний дотор бүх барилга зөв нийлэн зохицуулагдаж, Эзэн доторх ариун сүм болон өсдөг. Та нар ч мөн Түүний дотор Сүнсээр дамжин Бурханы орших байр болохын тулд хамтдаа байгуулагдаж байна’ гэжээ.” Ефес 2:19–22.

“Ary ho an'ny Korintiana dia nanoratra izy hoe: ‘Araka ny fahasoavan'Andriamanitra izay nomena ahy, tahaka ny mpanao mari-trano mahay, dia efa nametraka ny fanorenana aho, ary ny hafa kosa manorina eo amboniny. Nefa aoka samy hitandrina izay fanorenany eo amboniny ny olona rehetra. Fa tsy misy mahazo mametraka fanorenana hafa afa-tsy izay efa napetraka, dia Jesosy Kristy. Ary raha misy manorina eo ambonin'izao fanorenana izao volamena, volafotsy, vato soa, hazo, bozaka, mololo, dia haseho miharihary ny asan'ny olona rehetra; fa ny andro no hampahafantatra izany, satria haseho amin'ny afo izany; ary ny afo no hizaha

toetra ny asan'ny olona rehetra, mba hahitana izay karazany avy izany.' 1 Korintiana 3:10–13.”

“Ny apostoly dia nanorina teo ambonin'ny fanorenana mafy orina, dia Ilay Vatolampin'ny mandrakizay. Ho amin'izany fanorenana izany no nitondrany ireo vato izay nohadiany avy tamin'izao tontolo izao. Tsy tamin'ny tsy fisian'ny sakantsakana no nanaovan'ireo mpanorina ny asany. Nanjary sarotra indrindra ny asan'izy ireo noho ny fanoheran'ny fahavalon'i Kristy. Tsy maintsy niady tamin'ny firehan-kevitra tery, ny fitsarana an-tendrony, ary ny fankahalàn'ireo izay nanorina teo ambonin'ny fanorenana sandoka izy ireo. Maro tamin'ireo niasa ho mpanorina ny fiangonana no azo oharina amin'ireo mpanao ny manda tamin'ny andron'i Nehemia, izay voasoratra hoe: ‘Ary izay nanorina ny manda sy izay nitondra entana mbamin'izay nampitondra dia samy nanao ny asa tamin'ny tànany anankiray, ary nitana fiadiana tamin'ny tànany ilany.’ Nehemia 4:17.” Asan'ny Apostoly, 595, 596.

Hohamafisintsika ao amin'ny lahatsoratra manaraka ity fandinihana ity.

Ny fahalavoan'ny olona dia nameno alahelo ny lanitra manontolo. Iza tontolo izao izay noharin'Andriamanitra dia voakapoky ny ozon'ny ota ka nonenan'ireo zavaboary voatendry ho amin'ny fahoriana sy ny fahafatesana. Tsy nisy hita ho lalana famonjena ho an'ireo izay nandika ny lalàna. Nitsahatra ny hiran'ny fiderana nataon'ny anjely. Teny amin'ny kianjan'ny lanitra manontolo dia nisy fisaonana noho ny faharavana nentin'ny ota.

“Ny Zanak'Andriamanitra, Ilay Mpitari-tafika be voninahitry ny lanitra, dia voakasiky ny fangorahana noho ny taranaka lavo. Nohovitrovitry ny famindrampo tsy manam-petra ny fony, raha niakatra teo anatrehany ny fahorian'izao tontolo very izao. Kanefa ny fitiavana masina dia efa namolavola drafitra iray hahafahana manavotra ny olombelona. Ny lalàn'Andriamanitra izay voadika dia nitaky ny ain'ny mpanota. Tao amin'izao rehetra izao dia iray ihany no afaka, amin'ny anaran'ny olona, manefa ny fitakiany. Satria masina tahaka an'Andriamanitra mihitsy ny lalàna masina, dia iray mitovy amin'Andriamanitra ihany no afaka manao fanavotana noho ny fandikana azy. Tsy nisy afa-tsy Kristy ihany no afaka nanavotra ny olona lavo tamin'ny ozon'ny lalàna sy nampody azy indray ho amin'ny firindrana amin'ny Lanitra. Hataon'i Kristy eo aminy ny heloka sy ny henatry ny ota—ota maharikoriko loatra eo anatrehan'Andriamanitra masina ka tsy maintsy hampisaraka ny Ray sy ny Zanany. Hidina hatrany amin'ny hantsana lalina indrindra amin'ny fahoriana Kristy mba hamonjy ny taranaka simba.”

“Teo anatrehan'ny Ray no nifonany ho an'ny mpanota, raha ny tafiky ny lanitra kosa niandry ny vokany tamin'ny fahamafin'ny fahalianana izay tsy hain'ny teny ambara. Ela no naharetan'izany fiombonana mifina izany—‘ny fisainan'ny fihavanana’ (Zakaria 6:13) ho an'ireo zanak'olombelona lavo. Ny drafitry ny famonjena dia efa voalamina talohan'ny namoronana ny tany; fa Kristy no ‘Zanak’ondry voavono hatramin'ny fanorenana izao tontolo izao’ (Apokalypsy 13:8); kanefa dia tolona tokoa, na dia ho an'ny Mpanjakan'izao rehetra izao aza, ny hanolotra ny Zanany mba ho faty ho an'ny taranaka meloka. Fa ‘Andriamanitra toy izao no nitiavany izao tontolo izao, nomeny ny Zanani-lahy Tokana, mba tsy ho very izay rehetra mino Azy, fa hanana fiainana mandrakizay.’ Jaona 3:16. Endrey, ny zava-miafin'ny fanavotana! ny fitiavan'Andriamanitra ho an'izao tontolo izao izay tsy tia Azy! Iza no mahafantatra ny halalin'izany fitiavana izany izay ‘mihoatra noho ny fahalalana’? Mandritra

ny taona tsy manam-pahataperana, ny saina tsy mety maty, mitady hahatakatra ny zava-miafin'izany fitiavana tsy takatry ny saina izany, dia ho talanjona sy hiankohoka amim-piderana.”

“Andriamanitra dia tsy maintsy haseho ao amin'i Kristy, 'mampihavana izao tontolo izao amin'ny Tenany.' 2 Korintiana 5:19. Efa tonga tena voahelingelina noho ny ota ny olombelona, ka tsy hainy velively, amin'ny tenany ihany, ny hifanaraka amin'Ilay izay fahadiovana sy fahatsarana no toetrany. Nefa Kristy, rehefa avy nanavotra ny olombelona tamin'ny fanamelohan'ny lalàna, dia afaka mampita hery avy amin'Andriamanitra mba hiray amin'ny ezaka ataon'ny olombelona. Araka izany, amin'ny fibebahana mankany amin'Andriamanitra sy ny finoana an'i Kristy, dia afaka ho tonga indray ho 'zanak'Andriamanitra' ireo zanak'i Adama lavo. 1 Jaona 3:2.” Patriarka sy Mpaminany, 63, 64.